

(Polstok-)hoogspringen bij competitiewedstrijden

Deze keer bekijken we niet een artikel uit het wedstrijdreglement maar enkele regels uit de Wedstrijdbepalingen voor Competitiewedstrijden. En dan met name die voor het hoogspringen en polstokhoogspringen (regels 4.6 en 18.5) omdat we daar enkele bijzonderheden zien. Uiteraard geldt, net als bij andere wedstrijden, de regel dat de atleet na drie opeenvolgende foutsprongen uit de wedstrijd ligt.

Aanvangs- en vervolghoogtes

De aanvangs- en vervolghoogtes zijn vastgesteld en verschillen per niveau. Zo is de vastgestelde aanvangshoogte bij het NK teams hoger dan bij een derde divisiewedstrijd voor senioren. De verhoging is over de hele wedstrijd gelijk, net als bij meerkampen. De gedachte hierachter is dat de teams met minder goede hoogspringers gelijke kansen hebben ten opzichte van de teams met betere hoogspringers.

Afwijken van de vastgestelde aanvangshoogtes (zie regels 33, 44, 54, 64 en 74) is toegestaan mits dat voor aanvang van de wedstrijd bij de wedstrijdleider wordt aangevraagd.

Wanneer een afwijkende aanvangshoogte wordt toegestaan, moet dat ook met vaste stappen. Bij masters, U16 en U14 zijn dat stappen van 5cm, even groot als de verhoging vanaf de vastgestelde aanvangshoogtes. Bij de senioren en U20/U18 zijn die stappen groter, namelijk 10cm bij hoogspringen en 20cm bij polstokhoogspringen. Tijdens de wedstrijd moet ook weer met diezelfde stappen worden verhoogd; tussenliggende hoogtes mogen niet worden gesprongen!

Voorbeeld: Bij hoogspringen vrouwen 2^e divisie is de vastgestelde aanvangshoogte 1.30. Wanneer wordt besloten om op 1.10 te beginnen wordt het hoogteverloop in de wedstrijd 1.10, 1.20, 1.30, 1.35, 1.40, etc...

Ook de regel dat een atleet die als enige over is en de wedstrijd heeft gewonnen, zijn eigen vervolghoogte mag bepalen, is bij competitiewedstrijden niet van toepassing; er moet op de vastgestelde vervolghoogtes blijven worden gesprongen.

Helaas blijkt het soms toch voor te komen dat ook op tussenliggende hoogtes wordt gesprongen. Dit is niet eerlijk tegenover de teams op locaties waar men zich wel aan deze regels houdt.

Records en limieten

Een ander geval waarin kan worden afgeweken van de vastgestelde vervolghoogtes is wanneer een atleet een record of limiet wil behalen. Dat moet alleen worden toegestaan als het gaat om Nederlandse, Europese of Wereldrecords, niet om club- of baanrecords. Bij limieten moet het gaan om een limiet voor een internationaal toernooi (EK, WK, OS), dus niet een richtprestatie voor een NK. Hoe vervolgens punten moeten worden toegekend wordt hieronder uitgelegd.

Puntentelling

Bij senioren 2^e en 3^e divisie, masters en alle juniorencategorieën worden punten naar prestatie toegekend. De 1^e divisie en NK teams kennen punten naar plaats (klassering). Wanneer daarbij twee of meer atleten gelijk eindigen volgens de normale regels van TR26.8, krijgen zij evenveel punten.

In veruit de meeste gevallen gaat de puntentoekenning automatisch goed. In een enkel bijzonder geval moet er handmatig worden gecorrigeerd. Dat moet bijvoorbeeld wanneer een atleet een record- of limiethoogte heeft gesprongen die niet gelijk is aan een vastgestelde vervolghoogte. In dat geval moeten de punten worden toegekend die horen bij de naast lagere vastgestelde vervolghoogte.

Voorbeeld: Bij hoogspringen vrouwen 2^e divisie zijn de vastgestelde vervolghoogtes 1.80, 1.85, 1.90, etc... Een U20 vrouw die deelneemt en een geslaagde limietpoging doet op 1.82 moet punten krijgen voor 1.80.

Bij een eerste divisie of NK Teams moet een soortgelijke correctie worden gedaan maar dan kijkend naar klassering.

Voorbeeld: Bij hoogspringen mannen NK teams zijn de vastgestelde vervolghoogtes 2.00, 2.05, 2.10, etc... Een U18-atleet die geslaagde limietpoging doet op 2.07 moet geklasseerd worden als had hij 2.05 gesprongen. Dat dit voor de score uit kan maken toont onderstaand voorbeeld aan, waarbij Atleet B de limietspringer is.

	2.00	2.05	2.07	2.10	2.15	hoogte	punten
Atleet A	O	XO		O	XXX	2.10	8
Atleet B*	O	-	XXO	XXX		2.07	6
Atleet C	O	O		XXX		2.05	7

Onderbreken voor inspringen

De wedstrijdbepalingen bieden de mogelijkheid om bij het polsstokhoogspringen de wedstrijd (kort) te onderbreken om atleten die nog niet zijn begonnen, de gelegenheid te geven om nog een paar oefensprongen te maken. Dit zal vooral gebeuren bij grote groepen en/of wanneer er grote niveauverschillen in het deelnemersveld zitten. De hoogte waarop de wedstrijd zal worden onderbroken, moet door de wedstrijdleider worden bepaald, maar dat wordt ook regelmatig gedelegeerd naar de scheidsrechter voor het polsstokhoogspringen. Bij het vaststellen van die hoogte dient met de belangen van alle atleten rekening gehouden te worden, dus ook van atleten die op het moment van onderbreken nog in de wedstrijd zitten. De onderbreking mag dan ook niet te lang duren.